

БЕЗЦІННИЙ ДАР - Джерело

Написав Леся Мельник, м Львів
Четвер, 03 листопада 2011, 13:53

Розгнuzдані зухвалі лицеміри,
В розпусті, мов в багнюці, копошаться.
Без Бога, без любові і без віри
На світ весь і на себе зляться.

"Не сила більш облуду цю терпіти,
З лица Землі зітру, нехай зникають!".
І мовив Син:"О Отче, там же діти,
Які до Тебе руки простягають!

Не треба, змилуйся над ними, прошу,
Дозволь Мені до них зійти на Землю,
На себе взяти їх смертельну ношу,
Бо гнів Твій не під силу знести й кремню".

"Ну що ж, іди,-промовив Батько Сину,-
Люблю Я їх, вони - Мое творіння".
Яка до людства в тій любові сила,
Щоб мовить Сину: "Йди, прийми терпіння".

І Він зійшов на Землю, непорочний, чистий.
Зціляв, вмовляв, показував на ділі,
Навчав, як по житейським морі плисти,
Як обминати небезпечні мілі.

Не всі повірили, не зрозуміли,
Не зрушилася крига з серця.
Кричали:"Розіпни!!!",-мов очманілі,
Розлючені, багряні спересердя.

І Він пішов без докорів, покірний,
Несучи хрест свій до кінця смиренно.
Отцеві-Богу до безтями вірний,
Бо знав, що прийме муки недаремно.